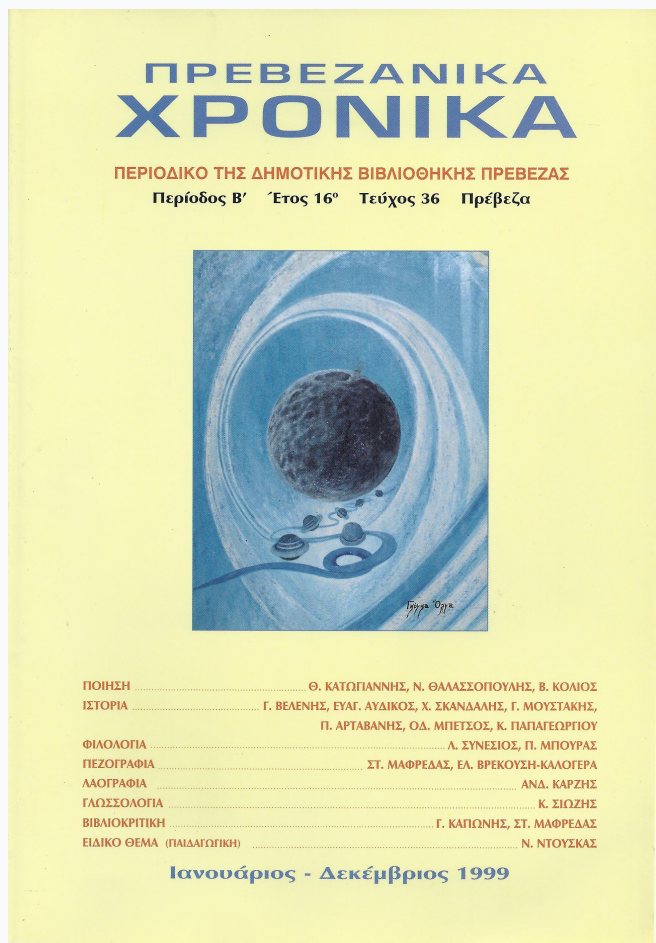

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 36 (1999)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 36 (1999)

Μικρές ιστορίες με ιδιαίτερη σημασία

Στέλιος Μαφρέδας

doi: [10.12681/prch.29242](https://doi.org/10.12681/prch.29242)

Copyright © 2022, Στέλιος Μαφρέδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μαφρέδας Σ. (1999). Μικρές ιστορίες με ιδιαίτερη σημασία. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (36), 133-134.
<https://doi.org/10.12681/prch.29242>

ΣΤΕΛΙΟΣ Θ. ΜΑΦΡΕΔΑΣ

Διευθυντής Τράπεζας - συγγραφέας

Μικρές ιστορίες με ιδιαίτερη σημασία

Στο σταθμό, με περίμενε χαρούμενος ο πατέρας.

- Καλωσόρισες, μου είπε ... Σου τηλεφώνησα νάρθεις γρήγορα, γιατί αύριο, πρώτα ο Θεός, θα πιάσεις δουλειά στην Τράπεζα ...

- Πατέρα, του λέω ... Μία στιγμή, να πάρω τις αποσκευές με τα όνειρά μου κι έρχομαι ...

- Τι σε μέλλει γι' αυτά, μου κάνει ... Αύριο πιάσεις δουλειά στην Τράπεζα ...

* * * * *

Τέτοιες μέρες, παραμονές Χριστουγέννων, η μάνα αγόραζε πάντα ένα ημερολόγιο του τοίχου. Απ' αυτά που τα ξεφυλλίζεις κάθε πρωϊνό για να επιβεβαιώσεις τάχα την αλλαγή της ημέρας και να διαβάσεις στο πίσω μέρος του φύλλου, σιχάκια ερωτικά ή συνταγές μαγειρικής.

- Χωρίς φαΐ μπορώ να κάνω! Χωρίς ημερολόγιο, όχι! συνήθιζε να λέει ...

- Θέλω να βλέπω τι μέρα είναι σήμερα και ποιος άγιος γιορτάζει ...

Έδινε έτσι τη μάχη της με το χρόνο, νομίζοντας πως ελέγχει το πέρασμά του.

Όταν έφυγα από το σπίτι, η μάνα σταμάτησε ν' αλλάζει κάθε πρωϊ την ημερομηνία. Μόνον όταν την επισκέφτομαι, βγάζει τα φύλλα των ημερών που έχουν περάσει από την προηγούμενη επίσκεψή μου, κοιτάζει πόσο έχει ο μήνας και ποιος άγιος γιορτάζει, και χαμογελάει ευτυχισμένα ...

Στην Κατερίνα

Συναντήθηκαν στις σκάλες. Την καλημέρισε χαρούμενος, κι αυτή του ανταπέδωσε το χαιρετισμό με συγκατάβαση. Στα μάτια της νόμισε πως διέκρινε κάποια δυσaréσκεια. Κλονίστηκε. Μέχρι τώρα δεν τον είχε συνηθίσει με τέτοια έκφραση. Ένοιωσε ένα σφίξιμο στο στομάχι, μα προχώρησε στο γραφείο του. Με τη δουλειά, ξέχασε προς στιγμή την υποψία του. Κάτι όμως τον βασάνιζε ... Την παραφύλαξε μη τυχόν και καταλάβει κάτι από τη συμπεριφορά της, μήπως και διακρίνει κάτι αλλοιώτικο στο βλέμμα της.

Αργότερα όταν της τηλεφώνησε, δεν μπόρεσαν να συζητήσουν άνετα. Όλο κάτι τύχαινε και αναγκάστηκε να διακόψει τρεις φορές τη συνομιλία τους. Προληπτικός δεν είναι, μα τούτη τη φορά, τα εμπόδια τον προβλημάτισαν. Όταν κατάφεραν τελικά να συζητήσουν, οι υποψίες του βγήκαν αληθινές. Κι έφταιγε αυτός, που η διάθεσή της δεν ήταν καλή ...

Της ζήτησε δειλά συγγνώμη, της έστειλε δύο άνθη για να την εξευμενίσει, μα πάλι μέσα του έμεινε η αμφιβολία, μήπως τα πράγματα δε γυρίσουν στο σωστό τους δρόμο.

Για να διασκεδάσει το φόβο του, κατέβηκε στο γραφείο της, την κοίταξε βαθειά στα μάτια και προσπάθησε να μαντέψει τις σκέψεις της ...

- *Θεέ μου, ψιθύρισε τρομαγμένος ...*

- *Καταποντίζομαι στο αχανές, έτσι που λάμπουν τα μάτια της, σαν έναστρος ουρανός ...*